

TILKENDEGIVELSE
meddelt mandag den 11. oktober 2010

i faglig voldgiftssag, 2010.0158

Serviceforbundet
for
A
(advokat Peter Breum)

mod

Finansministeriet, Personalestyrelsen
for
Slots- og Ejendomsstyrelsen
(advokat Niels Banke)

Tvisten

Tvisten vedrører spørgsmålet, om Slots- og Ejendomsstyrelsens afskedigelse af A var urimelig, således at A har krav på en godtgørelse.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede skal betale en godtgørelse med procesrente fra voldgiftssagens anlæg til A for urimelig afskedigelse.

Indklagede har taget påstået frifindelse.

Sagens behandling

Sagen blev behandlet mundtligt den 11. oktober 2010 med højesteretsdommer Thomas Rørdam som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Kim Vormsby og John Dybart, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Anne Rosendal og Mai Pedersen.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaringer af A, B, C, Erik Westergaard og Laura Kiel.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Opmanden tilkendegav herefter sin opfattelse af sagen. Tilkendegivelsen blev taget til efterretning og kendelse blev frafaldet.

Opmandens tilkendegivelse

Højesteret har i afgørelsen UfR 2009.1251 bl.a. udtalt:

”Under en faglig voldgiftssag, hvor der skal tages stilling til, om en forvaltningsmyndigheds afskedigelse er usaglig og i givet fald skal udløse en godtgørelse, er det naturligt og ofte også nødvendigt, at voldgiftsretten - også i tilfælde, hvor den processuelt er afskåret fra at foretage en forvaltningsretlig kvalifikation af eventuelle fejl - i sin samlede vurdering inddrager hele sagsforløbet, herunder den måde forvaltningen har håndteret sagen på.”

Det fremgår af høringsbrevet af 4. marts 2010 vedrørende den påtænkte afskedigelse og af afskedigelsesbrevet af 24. marts 2010, at afskedigelsen er begrundet i tre forhold: 1) Rengøringsassistent B' forklaring om seksuelt overgreb den 6. februar 2010, 2) rengøringsassistent Cs forklaring om grænseoverskridende adfærd fra As side og 3) Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborgs redegørelse af 3. marts 2010 om anden upassende adfærd ved forskellige lejligheder.

For så vidt angår begivenhedsforløbet den 6. februar 2010 har B afgivet en erklæring af 24. februar 2010, hvori hun beskriver, at hun den pågældende dag blev omklamret af portvagt A, da hun om morgenen mødte for at udføre rengøringsarbejde på museet, og at A tog sit rejste lem ud af bukserne og sagde, at hun skulle holde om det, hvorefter han prøvede at tage et kondom på. Hun prøvede at skubbe ham væk, men han holdt hende fast og tog sine bukser af. Til sidst turde hun ikke andet end også at tage sine bukser af, hvorefter han forsøgte at gennemføre samleje med hende, uden at det dog lykkedes. Til sidst truede han med at gøre det igen til påske.

Heroverfor har A afgivet en erklæring om, at der intet seksuelt foregik den 6. februar 2010.

Slots- og Ejendomsstyrelsen har i sin afgørelse om afskedigelse efter de divergerende forklaringer anført, at man ikke har lagt påstanden om seksuelt overgreb til grund for afskedigelsen. Styrelsen har imidlertid bemærket, at der efter styrelsens opfattelse er foregået noget den 6. februar 2010, som ikke er foreneligt med As job som vagt.

Opmanden finder, at det er en væsentlig mangel, at Slots- og Ejendomsstyrelsen ikke nærmere har beskrevet, hvilke kritisable forhold, A efter styrelsens opfattelse har begået den 6. februar 2010 og bemærker i den forbindelse, at der ikke er fremkommet oplysninger om anden kritisabel adfærd fra As side den 6. februar 2010, end hvad der fremgår af B' redegørelse, og at denne redegørelse beskriver et seksuelt overgreb.

For så vidt angår rengøringsassistent C har hun afgivet en erklæring af 24. februar 2010 om, at A efter hendes opfattelse er ”meget nærgående og verbalt grænseoverskridende på en måde, der ikke kan beskrives som andet end ren sexchikane”.

Opmanden finder, at det er en væsentlig mangel, at Slots- og Personalestyrelsen ikke forud for, at man indledte afskedigelsesproceduren, søgte konkretiseret, hvilke episoder der nærmere lå bag den generelt holdte erklæring fra C. Denne mangel er ikke afhjulpet ved, at C for voldgiftsretten har afgivet forklaring om en række episoder, hvor A er fremkommet med upassende og grænseoverskridende bemærkninger af seksuel karakter over for hende. Opmanden bemærker i øvrigt, at A ikke på noget tidspunkt forud for afskedigelsen har modtaget påtale eller lignende for kritisabel adfærd overfor C.

I museets redegørelse af 3. marts 2010 er beskrevet en række episoder, hvor A skulle have udvist upassende adfærd ved at blande sig i ham uvedkommende forhold m.v. A har tilbagevist beskyldningerne i en udateret redegørelse, der er indgået i afskedigelsessagen. Slots- og Ejendomsstyrelsen har i afskedigelsesbrevet af 24. marts 2010 anført, at man ikke kan fastslå, hvad der er foregået i de konkrete situationer, der beskrives i museets redegørelse, men at redegørelsen indgår i den samlede vurdering.

De episoder, der er beskrevet i museets redegørelse, har ikke givet anledning til påtaler over for A, og opmanden finder, at de ikke har en sådan karakter, at de – isoleret eller i kombination med andre forhold – kan begrunde afskedigelse. Det er endvidere en væsentlig mangel, at Slots- og Ejendomsstyrelsen har ladet episoderne indgå i afskedigelsesgrundlaget samtidig med, at man har udtalt, at man ikke kan fastslå, hvad der er foregået i de konkrete situationer.

Som følge af det anførte finder opmanden efter en samlet vurdering, at afskedigelsen af A ikke har været rimeligt begrundet i hans forhold, og at der derfor tilkommer ham en godtgørelse. Det kan ikke føre til et andet resultat, at Slots- og Ejendomsstyrelsen samlet har vurderet, at man ikke længere kan have tillid til A.

Det ville heller ikke kunne have ført til et andet resultat, dersom styrelsen havde vurderet, at der var etableret en situation, der gjorde, at man af hensyn til rengøringspersonalet eller andre fandt det nødvendigt at bringe ansættelsesforholdet til ophør, uanset om det bevismæssigt kunne lægges til grund, at der var hold i beskyldningerne fra B og C, jf. herved Højesterets dom i UfR 2003.1660, hvor det fremhæves, at det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip i et sådant tilfælde indebærer, at forvaltningen i videst muligt omfang bør søge den ansatte omplaceret til en anden stilling, således at der ikke træffes en afgørelse, der kan opfattes som en stillingtagen til skyldspørgsmålet.

Klagers påstand tages herefter til følge med 75.000 kr., svarende til knap 3 måneders løn. Beløbet forrentes med procesrente fra voldgiftssagens anlæg den 13. juli 2010.

Opmanden bestemte, at hver part skal bære sine omkostninger for voldgiftsretten, og at parterne skal betale opmandens honorar med halvdelen hver.

Thomas Rørdam